

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a Mgr. Josefa Straky ve věci

žalobců: a) V. H.
bytem X

b) H. H.
X

oba zastoupeni advokátkou JUDr. Evou Dobrohrušková
sídlem Panská 854/2, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Obec Zdiby**
sídlem Průběžná 11, 250 66 Zdiby - Veltěž

o žalobě proti rozhodnutí o námitkách ze dne 4. 10. 2018, č. j. 2510/18, které je součástí opatření obecné povahy – změny č. 1 územního plánu obce Zdiby vydaného usnesením zastupitelstva dne 4. 10. 2018, č. j. 1/2018/OOP,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci a) se ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 2 500 Kč.
- IV. Žalobkyni b) se ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 2 500 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobci a) a b) se společným návrhem, doručeným Krajskému soudu v Praze dne 17. 12. 2018, podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhají zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaná zamítla námitky č. 36 podané žalobci v průběhu přijímání změny č. X územního plánu obce Z..
2. Soud se nejprve zabýval povahou rozhodnutí o námitkách proti opatření obecné povahy, a to za účelem posouzení přípustnosti žaloby.
3. Podle § 172 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále

jen „správní řád“) mohou vlastníci nemovitostí, jejichž práva, povinnosti nebo zájmy související s výkonem vlastnického práva mohou být opatřením obecné povahy dotčeny, podat proti jeho návrhu písemně odůvodněné námitky. O námitkách rozhoduje správní orgán, který opatření obecné povahy vydává. Rozhodnutí o námitkách, které musí obsahovat vlastní odůvodnění, se uvede jako součást opatření obecné povahy; proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat ani podat rozklad.

4. Z výše uvedeného vyplývá, že rozhodnutí o námitkách je součástí opatření obecné povahy a podkladem pro výsledné řešení, nacházející odraz v samotném opatření obecné povahy. Po věcné ani formální stránce není samostatným rozhodnutím o právech a povinnostech dotčených osob, neboť tato práva jsou dotčena až samotným územním plánem. Tento závěr dovodila i judikatura, například usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2016, č. j. 4 As 217/2015-18. V tomto usnesení rozšířený senát poukázal i na praktické obtíže, respektive neefektivitu případného zrušení rozhodnutí o námitkách soudem na základě žaloby podle § 65 a násl. s. ř. s.; konkrétně uvedl: „[67] V řízení o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je aktivně legitimovaným subjektům umožněno dosáhnout přímého zrušení vadných částí, respektive celého opatření obecné povahy. Správní soudy mají pravomoc v rozsahu návrhu a uplatněných důvodů (§ 101d odst. 1 s. ř. s.) opatření obecné povahy přezkoumat a případně zrušit (§ 101d odst. 2 věta první s. ř. s.). Naproti tomu v řízení o správní žalobě proti rozhodnutí o námitkách soudní řád správní předpokládá, že pokud je žaloba důvodná, soud rozhodnutí zruší a věc vrátí žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 a 4 s. ř. s.). Oproti tomu § 54 odst. 4 stavebního zákona ([d]ojde-li ke změně nebo zrušení rozhodnutí o námitkách, je obec povinna uvést územní plán do souladu s tímto rozhodnutím; do té doby nelze rozhodovat a postupovat podle těch částí územního plánu, které jsou vymezeny v rozhodnutí o zrušení rozhodnutí o námitkách) předpokládá, že v případě zrušení rozhodnutí o námitkách budou vymezeny části územního plánu, podle kterých nebude možné rozhodovat či postupovat. Stavební zákon však neumožňuje po zrušení rozhodnutí o námitkách a vrácení věci žalovanému správnímu orgánu pokračovat v řízení o námitkách a opětovně o nich rozhodnout. Ačkoli je tedy správní soudnictví postaveno na kasačním principu, požaduje se fakticky po soudu, aby vyhodnotil účinky zrušeného rozhodnutí o námitkách na celé opatření obecné povahy a vymezil části, podle nichž by se nemělo rozhodovat a postupovat. To však není realizovatelné a ani řízení o žalobě proti rozhodnutí upravené v § 65 a násl. s. ř. s. k tomu soudu neposkytuje procesní možnosti.“
5. Nejvyšší správní soud ve své rozhodovací praxi sice dříve dovodil, že rozhodnutí o námitkách je samostatným rozhodnutím, které lze samostatně napadnout žalobou, omezil však tento svůj závěr pouze na případy, že k zásahu do práv došlo skutečně už samotným rozhodnutím o námitkách, nikoli až vydáním vlastního opatření obecné povahy (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze 7. 1. 2009, č. j. 2 Ao 2/2008-62). Ovšem i podle této starší judikatury by podaná žaloba nebyla přípustná, neboť až vydáním změny č. X územního plánu obce Z. byla vymezena veřejně prospěšná stavba – komunikace WD18, která podle tvrzení žalobců znemožnila realizaci jejich investičního záměru na jimi vlastněném pozemku (v rámci SJM) parc. č. X v k. ú. Z.. Podstatná část žalobní argumentace se týká zásahu do práv, který žalobcům mělo způsobit vydání změny č. X územního plánu obce Z.. Soudu je ostatně z rozhodovací činnosti známo, že žalobci paralelně podali návrh na zrušení opatření obecné povahy – změny č. X územního plánu obce Z., o němž již bylo rozhodnuto rozsudkem ze dne 21. 6. 2019, č. j. 54 A 195/2018 – 36, a to tak, že v rozsahu grafické + textové části vymezující koridor WD8 změny č. X bylo opatření obecné povahy zrušeno a ve zbývajících částech byl návrh zamítnut. Součástí

zmiňovaného rozsudku bylo též posouzení zákonnosti rozhodnutí o námitkách č. 36. Z tohoto hlediska je zde tedy dána též překážka věci rozsouzené.

6. Soud z uvedených důvodů dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., tedy že jím žalobci nebyli na svých právech zkráceni jakožto úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jejich práva nebo povinnosti. Soud proto žalobu na základě § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 70 písm. a) a § 68 písm. e) s. ř. s., a dále na základě § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., odmítl.
7. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. tak, že vzhledem k tomu, že návrh byl odmítnut, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.
8. Jelikož byl návrh odmítnut, musel soud rozhodnout o vrácení zaplaceného soudního poplatku ve smyslu ustanovení § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“). Společně podaný návrh ve správním soudnictví nezakládá tzv. nerozlučné společenství účastníků, jako je tomu v případě řízení civilního, proto každý z žalobců vystupuje jako samostatný účastník a je i samostatně povinen k zaplacení soudního poplatku (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 8. 2011, č. j. 1 As 74/2011-251, ze dne 25. 5. 2011, č. j. 6 As 8/2011-145, či ze dne 9. 12. 2010, č. j. 9 As 43/2010-50). V nyní posuzované věci by zaplacen soudní poplatek ve výši 5 000 Kč v kolcích vylepených na vyhotovení žaloby, nelze proto jednoznačně určit, kterému z žalobců lze provedení platby přičítat. Jelikož žalobci tvoří ve smyslu zmiňované judikatury samostatné společenství, lze mít za to, že každý z nich plnil svou poplatkovou povinnost samostatně, a tedy z celkově zaplacené částky 5 000 Kč připadá na každého stejná poměrná část. Soud proto rozhodl, že žalobci a) i žalobkyni b) se vrací zaplacený soudní poplatek v částce 2 500 Kč. Lhůta 30 dnů je dána ustanovením § 10 zákona o soudních poplatcích.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 12. března 2020

JUDr. Věra ŠIMŮNKOVÁ, v. r.
předsedkyně senátu